

UDK 82.09:01:821.163.6.09

Gregor Kocijan, Miran Hladnik

Pedagoška fakulteta Univerze v Ljubljani, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani

BIBLIOGRAFIJA KOT PODLAGA ZA RAZISKOVANJE

(Nekaj bibliografskih izkušenj)

Ko se lotevamo raziskav in pisanja študij, si moramo pripraviti register, seznam, razvid o predmetu obravnave. V literarnovedni stroki proučujemo literarna in literarnovedna dela posameznih osebnosti, literarna obdobja, vrste literarnih del, posamezne literarne sestavine (tematsko-motivne značilnosti, strukturo literarnega dela, ubeseditvene načine, verzne oblike, sporočilnost, kompozicijske lastnosti itd.) in še marsikaj. Za raziskovanje in proučevanje potrebujemo natančen tloris, popis proučevanega predmeta. To nam omogoča bibliografija, brez katere je preglednost našega dela manjša, poleg tega nas bibliografski popis opozori na prenekatero evolucijsko značilnost, na premore med literarnimi deli, spreminjanje koncepta pri nastajanju opusa, pogostost določenega pojava ipd.

Ključne besede: slovenska literarna veda, bibliografija, bibliometrija, Cobiss, dLib

Da je za temeljit vpogled v temo potrebno imeti bibliografsko podlago, so dokazali že najstarejši literarno-kulturni ustvarjalci. Primož Trubar je leta 1561 pripravil popis svojih tiskanih knjig in tako dokazoval svojo ustvarjalnost: *Register und summarischer Inhalt der windischer Bücher*; leta 1689 je Janez Vajkard Valvasor v šesti knjigi *Die Ehre des Hertzoghtums Crain* objavil pregled 57 kranjskih piscev in njihovih del, med njimi je enajst Slovencev; Marko Pohlin je 1803. leta na Dunaju v *Catalogus bibliographicus librorum [...] academiae Theresianae* objavil bibliografijo *Bibliotheca Carnioliae* (dopolnjena je izšla v Ljubljani 1862); dopolnjeni popis (posmrtna objava) Matije Čopa v *Slovensche Literatur* je izšel v prvem delu Šafaříkove *Geschichte der südslawischen Literatur* 1864.

Kaj smo na Slovenskem na področju bibliografije objavili v letih 1561–1973, je v knjigi *Bibliografija slovenskih bibliografij* sistematično predstavila Štefka Bulovec (1976). Od takrat do danes nimamo te dejavnosti popisane tako strnjeno, tj. v knjižni obliki, imamo pa vsako leto po enaki metodologiji razporejene vsakoletne bibliografije v seznamih, ki jih objavlja bibliotekarska revija *Knjižnica*, dostopnih tudi na medmrežju. Pred stroko se postavlja naloga, da bi čim prej strnjeno predstavila (v knjižni obliki ali na medmrežju) bibliografije od 1974 do danes. Mislim, da gre za več kot potrebno pomagalo, čeprav na medmrežju v nekaj trenutkih lahko ugotovimo, ali je za iskano področje ali osebo objavljena bibliografija ali ni. V *Bibliografiji slovenskih bibliografij* se je mogoče seznaniti z najrazličnejšimi vrstami bibliografij, ki so nastajale in še nastajajo na Slovenskem. Teoretično so sistematizirane v *Uvodu v bibliografijo* (1970) Janeza Logarja, v priložniku *Osnove bibliologije in bibliografije* (1984) Maksa Veselka, v *Knjigi* (1983) Jožeta Munde in v *Praktičnem spisovniku ali šoli strokovnega ubesedovanja* (2002) Mirana Hladnika. Obstajajo nacionalne in pokrajinske bibliografije v različnih časih, bibliografska kazala časopisja, strokovne

bibliografije, založniške bibliografije, zvrstno-vrstne, prevodne itd.; zelo številne so osebne bibliografije.

Ko so bibliografije objavljene, so v splošni rabi, mogoče jih je nič kolikokrat uporabiti, s tem da navedemo avtorstvo oz. vire. Taki splošni rabi so namenjene tudi podatkovne zbirke, kot sta Cobiss ali dLib v NUK-u. Vzroki in povodi za nastanek bibliografij so različni: službeni (strokovni) ali osebni (zaradi naklonjenosti do različnih bibliografskih predmetov, zlasti do opusa posameznih ustvarjalcev). Precejšnje je število bibliografij, ki nimajo neposredne povezave s proučevanjem bibliografskega predmeta. Te bibliografije imajo splošen informativni namen: omogočajo iskanje posameznih objav, podatkov o osebah in njihovih delih, podatkov o obstajanju podobnih publikacij, razširjenosti tiskov, razprav in člankov o določenih delih, pojavih in značilnostih. Tesnejša zveza med proučevalcem določenega predmeta in bibliografijo nastane takrat, ko je bibliografija vsebinska podlaga in podatkovna mreža za nastajajočo raziskavo ali študijo, ker pred tem ni bilo temeljitejšega vpogleda v predmet proučevanja. V literarni vedi je takih primerov veliko.

Ko je France Kidrič proučeval starejšo slovensko književnost, si je pripravil bibliografsko podlago za reformacijo in protireformacijo, in to s spisoma *Bibliografski uvod v zgodovino reformacijske književnosti pri južnih Slovanih v XVI. veku* (1927, litografirano) in *Opombe k protireformacijski (katoliški) dobi v zgodovini slovenskega pismenstva* (ČJKZ 1921/1922), kjer je predstavil tiske in rokopise iz let 1600–1764. Nato je v letih 1929–1938 v zvezkih izhajala *Zgodovina slovenskega slovstva: Od začetkov do Zoisove smrti*. Po podobnih poteh so hodili drugi literarni zgodovinarji starejše generacije (Ivan Prijatelj, Ivan Grafenauer, pozneje France Koblar) in njihovi nasledniki (Anton Slodnjak, Mirko Rupel, Marja Boršnik, Anton Ocvirk) ter nekateri mlajši literarni zgodovinarji in raziskovalci slovenske književnosti.

Glede bibliografske podlage je bila moja vzornica Marja Boršnik. Iz bibliografije je izpeljevala monografske zasnove o Antonu Aškercu, Franu Celestinu in Ivanu Tavčarju. Sestavila je Aškerčevo bibliografijo in jo objavila v 4. zvezku *Časopisa za zgodovino in narodopisje* leta 1935. Do tistega časa je bila to najpopolnejša slovenska osebna bibliografija. Pripravila si je podrobno vsebinsko-podatkovno mrežo, na podlagi katere je raziskovala pesnikovo življenje in delo in iz česar je nastala obsežna monografija *Aškerc: Življenje in delo* (1939). Na podoben način je z bibliografijo *Kazalo Celestinovega objavljenega dela* (str. 317–326) zasnovala tudi monografijo *Fran Celestin* (1951), ki je izšla kot prvi zvezek zbirke Slavistična knjižnica. Tretji avtor, ki mu je z bibliografijo tlakovala pot, je bil Ivan Tavčar, toda napisala je le prvi del monografije o njem z naslovom *Ivan Tavčar: Leposlovni ustvarjalec, I: 1863–1893* (1973, tiskano 1974); bibliografija *Kronološki pregled prve polovice Tavčarjevih leposlovnno-prosvetnih spisov (1863–1893)* je objavljena na koncu knjige, str. 539–548. Nekoliko drugačno metodologijo je Boršnikova izbrala (morda zaradi okoliščin) pri Stanku Majcnu in njegovih dveh knjigah *Izbrana dela* (1967).

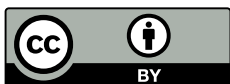
Kot navdušen učenec Antona Slodnjaka in Marje Boršnikove sem se v študentskih letih 1955–1956 lotil sestavljanja svoje prve bibliografije, in sicer o pripovedniku Ivu Šorliju, ki je takrat živel v Kranju in prebival v pritličnem stanovanju v Arnškovi hiši v Tomšičevi ulici. Seznanila sva se in večkrat sem ga obiskal. V meni je zorela morebitna študija, razprava ali vsaj članek o tem zanimivem sodobniku

moderne in njegovem pripovedništvu. Pisatelj mi je pomagal s podatki, spomini in nepoznanimi dejstvi o svojem delu. Del bibliografije – morda bi lahko rekli objektivni del – sem oblikoval s pozornim brskanjem po *Ljubljanskem zvonu*, *Slovanu* in drugi periodiki njegovega časa. A najdragocenejša je bila priložnost, da sem podatke preverjal pri pisatelju in ga spraševal, kje je vse objavljajl in pod katerimi imeni (pseudonimi, kriptonimi). Tu se je izkazala poglavitna koristnost neposrednega stika z avtorjem in bibliografija je bila blizu temu, da zajame vse ali vsaj veliko večino objavljenega. Pri svojih letih je imel pisatelj svež spomin, zlasti se je to pokazalo, ko sva ugotavljala, kdo vse je pisal o njegovih knjigah, tako da sem zlahka dopolnjeval rubriko Ocene pod samostojnimi publikacijami. Pri tretjem delu z naslovom Preводи mi je blagohotno priskočil na pomoč France Dobrovoljc in zadeva je bila pripravljena za tisk in za mojo študijsko obravnavo. Pisatelj je leta 1957 praznoval 80-letnico rojstva in revija *Gorenjska* (urednik je bil Miloš Mikeln), ki se je želela oddolžiti Šorliju kot slovenskemu pisatelju in kranjskemu občanu, je mojo bibliografijo objavila z opombo: »Pisatelj dr. Ivo Šorli je izpolnil 19. aprila t. l. osemdeset let. Več kot eno desetletje je preživel v Kranju kot notar in pozneje kot upokojenec (danes živi v Ogulinu). Naša revija se ga ob tem visokem jubileju spominja s tem, da priobčuje bibliografijo njegovih del.« Bibliografske mreže, ki sem si jo pripravil, nisem izrabil vse do leta 2000, ko sem v *Kranjskem zborniku* objavil obsežnejšo razpravo *Kratko pripovedništvo Iva Šorlija*, toda celosten pogled na njegovo pripovedništvo me še čaka.

Očitno je kriva konceptualna zasnova, da naša najbolj elitna zbirka Zbrana dela slovenskih pesnikov in pisateljev ne prinaša celostnih bibliografij pisateljev. Izjeme so Slavko Grum, Alojz Gradnik z bibliografijo prevodne dejavnosti v 5. knjigi ZD 2008 in Miran Jarc ter Vladimir Bartol s sezname virov in literature v prvih knjigah ZD 2012. Ta praznina se je nadaljevala pri monografijah, tudi v mojem *Kersniku* (2011). Res pa je, da sem pred pisanjem monografije pripravil biografsko in bibliografsko mrežo, ki sem jo objavil v *Zborniku občine Lukovica* 2004 pod naslovom Janko Kersnik (Krsnik) 1852–1897: Življenjepisna skica kot podlaga za monografijo; te mreže sem se pri pisanju monografije dosledno držal.

Za orientacijo po stroki pridejo prav bibliografska kazala slovenističnih strokovnih in znanstvenih serijskih publikacij. Bibliografsko kazalo *Slavistične revije* za čas od 1948 do 1977 je izšlo v SR 1977 (sestavil ga je Jože Munda), za obdobje 1978–1992 pa v SR 1993 (sestavljalec Martin Grum). Potreba po natisnjem bibliografskem kazalu za čas po 1993 ni več tako pereča, odkar je revija v celoti digitalizirana in je njen arhiv dostopen preko spletne strani revije in preko Digitalne knjižnice Slovenije. Za 30 letnikov *Jezika in slovstva* (1955/56–1984/85) je 1985 izšla v posebni številki revije (sestavljalec Jože Munda), medtem ko je za letnike 1985/86–1994/95 izšla v posebni številki 1995 (Alenka Logar Pleško). Tudi *JiS* je digitaliziran. Manjka še možnost naprednega internega iskanja po besedilih v izbrani reviji. Reviji sta glavno nahajališče osebnih bibliografij literarnih zgodovinarjev, ki so izhajale ob njihovih visokih jubilejih (nekatero so izšle tudi na drugih mestih, npr. v reviji *Primerjalna književnost*): France Bernik, Marja Boršnik, Darko Dolinar, Helga Glušič, Matjaž Kmecl, France Koblar, Gregor Kocijan, Jože Koruza, Janko Kos, Dušan Moravec, Boris Paternu, Dušan Pirjevec, Jože Pogačnik, Tone Pretnar, Franc Zadavec). Kori-

stne so zlasti za obdobje pred Cobissom, ko sprotni bibliografski zajem po periodiki raztresenih literarnovednih razprav še ni bil samoumeven.

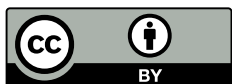
25 letnikov zbornikov *Seminarja slovenskega jezika, literature in kulture* je dobilo sumarno bibliografsko kazalo v zborniku 1989 (Alenka Logar Pleško in Tone Pretnar), za čas do 1994 v zborniku tega leta, za leta 1995–2003 pa je izšlo kazalo v zborniku 2004 (Anka Sollner Perdih). Posrečena je bila rešitev kazala za 30 letnikov simpozijske zbirke Obdobja (1980–2011), ki je objavljeno kot priloga v jubilejnem 30. zvezku serije (Anka Sollner Perdih).

Posebno mesto med avtorskimi bibliografijami zavzemajo popisi knjig Tarasa Kermaunerja, objavljeni na zavihkih ali na koncu njegovih knjig in na spletu. Njihova količina (122 knjig samo v seriji Rekonstrukcija in reinterpretacija slovenske dramatike, od tega 26 na spletu) in tudi količina v njih obravnavanih slovenskih dram (okrog 780) kliče po popisu vsebine oz. izdelavi stvarnih kazal, česar so se lotili študentje na ljubljanski slovenistiki; za zgled so jim že izdelana vsebinska kazala nekaterih drugih literarnozgodovinskih monografij v okviru Wikiprojekta Romani.

Po letu 1992 *Jezik in slovstvo* ne objavlja več letne slovenistične bibliografije, iz katere je bilo mogoče relativno hitro napaberkovati literarnozgodovinske novitete. Anka Sollner Perdih (2010) je bibliografijo literarnovednih del za desetletje 2000–2009 objavila na željo Gregorja Kocijana (2010), ki je komentiral nemajhno slovensko literarnovedno produkcijo (208 monografij in 86 zbornikov); strokovno oceno v znanstvenem tisku je doživela samo desetina zbornikov in ena šestina monografij, kar govori o slabi povezanosti stroke in šibki odmevnosti raziskovalnih rezultatov.

Javna spletna dostopnost velikih bibliografskih in besedilnih zbirk je v veliki meri odgovorna za spremembo literarnovedne paradigme. Zavest o možnosti empiričnih in kvantitativnih (statističnih) pristopov, ki so v jedru nove paradigme, pa povratno vpliva na izpopolnjevanje obstoječih podatkovnih zbirk in gradnjo novih. Razlike med bibliografijo in knjižnico se postopoma brišejo, saj klik na enoto v bibliografiji vedno pogosteje pripelje do celotnega besedila. Nacionalni bibliografski servis Cobiss s tem zamuja (opcije »e-dostop«, »e-viri« ali »z e-dostopom« je komaj za nekaj odstotkov), toliko bolj pa se v relevantno bibliografsko zbirko spreminja dLib, Digitalna knjižnica Slovenije. Načrtovana povezava med Cobissom in dLibom bo gradivo literarnovednih študij napravila preglednejše in dostopnejše.

Literarnovedne razprave, ki temeljijo na izčrpnih bibliografskih popisih, v slovenski literarni vedi niso ravno standardne. Zgled takega pristopa je Gregor Kocijan (1983, 1988, 1996, 1999, 2012) z analizami kratke pripovedne proze. Za skoraj stoletno obdobje od 1850 do 1941 je popisal okrog 13.000 naslovov kratke proze. V prvi knjigi je bila bibliografija sklepni, pomožni del monografije, potem pa se je osamosvojila v samostojno publikacijo, ki ji je čez leta (nazadnje je med bibliografijo in sintezo minilo 13 let) sledila sintetična obravnava. Druga polovica zadnjega bibliografsko obvladanega obdobja (1930–1941) na sintezo še čaka. Izjave o kratki prozi in njene definicije, oblikovane na podlagi kompletne produkcije, so veljavnejše in verodostojnejše od predhodnih, saj se ne omejujejo le na imena t. i. vidnejših ustvarjalcev. Enakovredna obravnava množice besedil pogosto razkrije skonstruirani značaj literarnozgodovinskih oznak, ki bi želele posameznemu modelu pripisati vodilni ali

osrednji pomen. Težnja po drugačnosti je v kratki prozi stalno prisotna in določa tudi njeno poimenovanje: precej avtorjev je namesto standardnih imen (črtica, novela, povest itd.) v podnaslov zapisalo enkratne vrstne oznake. V moderni je bil odstotek vrstno nepoimenovanih kratkih pripovedi 65 %, med vojnama pa že 84 %. Bibliografije kratke pripovedne proze po 1945 še ni, vendar bo pot do nje preko Cobissa domnevno lažja, kot je bila v preteklih desetletjih. Upanje za njeno kvantitativno analizo vzbuja preštevalni pristop, ki ga v zvezi s sodobno kratko prozo prakticira Alenka Žbogar (2013).

Miran Hladnik je iz kataložno zajete zbirke besedil izhajal pri projektu Marksizem v slovenski književnosti (1979–1982). Po Kocijanovem zgledu se je lotil analize slovenske kmečke povesti. Bibliografija 234 daljših besedil v žanru od 1859 do 1945, ki je bila za izhodišče, je bila objavljena v poglavju na koncu knjige (Hladnik 1990) in nekaj let pozneje kot podatkovna zbirka na spletu (Hladnik in Jakopin 2000). Podobno je bila zastavljena monografija o slovenskem zgodovinskem romanu 2009: bibliografija 310 daljših tekstov v žanru od 1845 do 2008 je bila objavljena kot poglavje v monografiji (Hladnik 2009), že precej prej pa podatkovna zbirka na spletu (Hladnik in Jakopin 1999).

Bibliografsko dokumentiranje seminarske dejavnosti sega v sredino 90. let, ko je bila postavljena in pospletena zbirka literarnovednih diplomskih nalog na ljubljanski slovenistiki (Hladnik in Jakopin 1998), ki s svojimi 2000 vpisi omogoča vpogled v dinamiko literarnovednega interesa v obdobju od 1950 dalje (Povalej 1988/89, Lovišček idr. 1995/96). Med disertacijami z izdatnejšim bibliografskim izhodiščem izstopata *Struktura in funkcija literarne kritike* Roberta Jereba (2009), ki temelji na 877 kritikah v časopisu *Delo* v 1990. letih, in Zorana Božiča *Slovenska literatura v šoli in Prešeren* (2010), ki je ekscerpirala vsa besedila 700 avtorjev v vseh 56 slovenskih čitankah; iz izčrpnega bibliografskega seznama kratkoproznih zbirk je izhajala disertacija Alenke Žbogar (2002), iz repertoarja vseh čitalniških uprizoritev pa disertacija Urške Perenič (2008).

Bibliografske podatke s pridom izkoriščajo bibliometrične raziskave literarnovednega področja v okviru bibliotekarstva, včasih pa tudi na slovenistiki (Jamborovič idr. 1999, Hladnik 2000, Močnik 2005, Dukič 2009 in 2011, Perko 2010, Perinovič 2012). Novost so bibliografije, ki se pred očmi uporabnikov sproti dopolnjujejo na spletu. Taka sta bibliografija za raziskovalni projekt Prostor slovenske literarne kulture 2011–2013, ki ga vodi Marko Juvan (projekt tudi sicer temelji na zbirkah biografskih, geografskih in bibliografskih podatkov in jih soustvarja) in 2000 naslovov obsežni Seznam digitaliziranega leposlovja (Hladnik in Simonič 2012) s povezavami na polna besedila. Večinoma gre za besedila pri projektu Slovenska leposlovna klasika na Wikiviru (2007-), ki se je ukvarjal s korigiranjem strojno prebranih besedil z dLiba, portala Internet Archive in drugih spletnih lokacij in ga je pet let zapored financiralo Ministrstvo za kulturo, vključeni pa so vanj tudi teksti iz drugih zbirk spletno dostopnega leposlovja: eZISS, AHLib oz. Digitalna knjižnica IMP, Zbirka slovenskih leposlovnih besedil, Beseda, Nova beseda itd. Stare bibliografije imamo za zdaj zgolj v obliki digitalnih posnetkov, po katerih ni mogoče iskati: Franc Simonič, *Slovenska bibliografija (1550–1900)*, Janko Šlebinger, *Slovenska bibliografija za l. 1907–1912* in Niko Kuret, *Slovenska knjiga: Seznam po stanju v prodaji dne 30. junija 1939*.

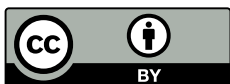

Literarnovedna izraba spletno dostopnih bibliografskih zbirk je šele na začetku. Pogrešamo še pospletanje kataloga literarnovednega izrazja na ZRC SAZU, kataloga šifer in psevdonomov v NUK, sprotno registracijo dLibovih digitalizacij v Cobissu in bibliografsko ureditev metapodatkov za članke v skenirani periodiki; kazala izvirnega leposlovja v nji, zlasti daljšega, nastajajo v okviru seminarških in diplomskih nalog na slovenistiki in so takoj dostopna na Wikiviru. Cobiss je nepogrešljivo orodje literarnega zgodovinarja, zato bi bila nujna taka prilagoditev njegovega vmesnika ali vsaj objava poljudno napisanih navodil za njegovo uporabo, da literarni zgodovinar ne bi bil prisiljen za vsako poizvedovanje klicati na pomoč preredkih poznavalcev njegovih ukaznih nizov med bibliotekarji. Med pogostejša poizvedovanja sodijo npr. izpis produkcije določenega žanra v določenem obdobju, npr. slovenskih izvirnih romanov lanskega leta za natečaj nagrade kresnik (Hladnik 2010), ali produkcije v določenem jeziku oz. kraju (Hladnik 2010b). Sodobno slovensko književnost pomagata kontekstualizirati tudi Cobissova izpisa Najbolj brane knjige in Knjižnično nadomestilo, ki evidentira izposojno dinamiko del okrog 17.000 živih avtorjev (Hladnik 2012).

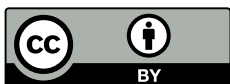
Kazalo *Slovenske književnosti 1965–2015* na Wikiknjigah izkazuje načrt obravnave žanrskih korpusov, ki temeljijo na izčrpnem bibliografskem popisu, kakršen v preteklosti zaradi bibliografskih črnih lukenj in težje dostopnosti besedil ni bil mogoč. Cobiss in dLib sta za izdelavo specialnih bibliografij primerno izhodišče, ker pa je vsebinski popis objav pomanjkljiv ali celo napačen, bo metapodatke za zbirko treba oblikovati ročno, najverjetneje kar v okviru literarnozgodovinskih seminarjev na fakultetah. Sklepi literarnovednega razpravljanja, ki ne upoštevajo bibliografsko izčrпно zajetega predmeta, kadar je tak zajem mogoč, ampak se oblikujejo iz *ad hoc* izbora, se izpostavljajo sumu samovoljne skonstruiranosti, vedno pogosteje so dojeti kot arbitrarni in le omejeno veljavni.

VIRI IN LITERATURA

- Zoran BOŽIČ, 2010: *Slovenska literatura v šoli in Prešeren*. Ljubljana: Tangram. Bibliografija na str. 523–545.
- Štefka BULOVEC, 1976: *Bibliografija slovenskih bibliografij 1561–1973*. Ljubljana: NUK.
- Davorin DUKIČ, 2009: Jezikoslovje in literarna veda v *Slavistični reviji* med letoma 1978 in 1990. *Slavistična revija* 57/3. 423–35.
- , 2011: 58 letnikov *Slavistične revije* (1948–2010): Dinamika izhajanja in formalne lastnosti razprav. *Slavistična revija* 59/4. 333–56.
- Miran HLADNIK, 1979/80: Leposlovje *Prvih majnikov*. *Jezik in slovstvo* 25. 134–37.
- , 1981/82: Komunistični manifest in slovenska predvojna neumetniška verzifikacija. *Jezik in slovstvo* 27. 70–79.
- , 1990: *Slovenska kmečka povest*. Ljubljana: Prešernova družba.
- , 2001: France Kidrič danes. *Jezik in slovstvo* 44/7–8. 317–24; *Kidričev zbornik*, 2002. Ur. Jože Lipnik. Maribor: Slavistično društvo (Zora, 16). 35–43.

- , 2009: *Slovenski zgodovinski roman*. Ljubljana: ZIFF.
- , 2010: Nagrada kresnik 2010. *Sodobna slovenska književnost (1980–2010)*. Ur. Alojzija Zupan Sosič. Ljubljana: ZIFF (Obdobja, 29). 93–99.
- , 2010b: Kranjski tiski do druge svetovne vojne. *Jubilejni Kranjski zbornik*. Ur. Beba Jenčič. Kranj: Občina. 194–200.
- , 2012: Imena popularnosti. *Idrijski razgledi* 57/1. 80–88.
- Miran HLADNIK, Primož JAKOPIN, 1998-: Diplomске naloge iz slovenske književnosti na FF. Na spletu.
- , 1999: Slovenski zgodovinski romana: Podatkovna zbirka. Na spletu.
- , 2000: Slovenska kmečka povest: Podatkovna zbirka. Na spletu.
- Miran HLADNIK, Mihael SIMONIČ, 2012-: Slovensko leposlovje na spletu. Na spletu.
- Terezija JAMBROVIČ, Anica MARINČIČ, Primož JUŽNIČ, 1999/2000. Bibliometrijska analiza revije *Jezik in slovstvo*. *Jezik in slovstvo* 45/1–2. 33–44.
- Robert JEREB, 2009: *Struktura in funkcija literarne kritike (Na primeru sodobnega slovenskega romana): Disertacija*. Ljubljana: Robert Jereb. Bibliografija na str. 361–412.
- Gregor KOCIJAN, 1983: *Kratka pripovedna proza od Trdine do Kersnika*. Ljubljana: DZS.
- , 1988: *Slovenska kratka pripovedna proza: 1892–1918: Bibliografija*. Ljubljana: ZIFF (FF razprave).
- , 1996: *Kratka pripovedna proza v obdobju moderne: Literarnozgodovinska študija*. Ljubljana: ZIFF (Razprave Filozofske fakultete).
- , 1999: *Slovenska kratka pripovedna proza: 1919–1941: Bibliografija*. Ljubljana: ZIFF (Razprave Filozofske fakultete).
- , 2010: Nekaj o kritiki in o dveh knjigah mlade znanstvenice. *Slavistična revija* 58/4. 499–900.
- , 2012: *Slovenska kratka proza: 1919–1929*. Ljubljana: ZRC SAZU (Studia litteraria).
- Erika LOVIŠČEK, Metka ŽITKO, Maja STREL, 1995/96: Kaj so jemali študentje slovensčine za diplomske naloge v letih 1975 do 1995. *Slava* 9/2. 125.
- Andrejka MOČNIK, 2005. *Literarna veda v slovenskem strokovnem tisku: Bibliometrijska analiza revij Jezik in slovstvo, Slavistična revija in Primerjalna književnost: Diplomsko delo*. Ljubljana: Andrejka Močnik.
- Urška PERENIČ, 2008: *Konstrukcija nacionalnega literarnega sistema z vidika empirične sistemske teorije: Kulturno-politična društva in čitalnice: Doktorska disertacija*. Ljubljana: Urška Perenič.
- Maja PERINOVIČ, 2012: *Slovenska literarna veda v literarnovednih zbornikih 2000–2009: Diplomsko delo*. Ljubljana: Maja Perinovič.
- Špela PERKO, 2010: *Primerjalna bibliometrijska analiza izbranih enot iz zbirke Studia litteraria ter zbornikov Obdobja: Diplomsko delo*. Ljubljana: Špela Perko.

Mateja POVALEJ, 1988/89: Seznam diplomskih nalog. *Slava* 3/2. 243–46.

Anka SOLLNER PERDIH, 2010: Bibliografija literarnovednih del 2000–2009. *Slavistična revija* 58/4. 503–18.

Alenka ŽBOGAR, 2003: *Sodobna slovenska kratka zgodba in novela v literarni vedi in šolski praksi: Doktorska disertacija*. Ljubljana: Alenka Žbogar.

--, 2013: Slovenska kratka proza od 1980 do 2000 preštevno. Pripravljeno za objavo v *JiS*.

Janja ŽITNIK, 1993: Izbrana bibliografija literarnozgodovinskih monografij, razprav in člankov s področja slovenske izseljenske književnosti. *Dve domovini* 4 (1993). 67–85.